

Gezegend zijn. Viering op zondag 23 juni 2024 Zuiderkerk Aalten

Welkom

Aanvangslied 280 De vreugde voert ons naar dit huis: 1, 3, 4   *zo mogelijk staande*

1 De vreugde voert ons naar dit huis
waar 't woord aan ons geschiedt.
God roept zijn naam over ons uit
en wekt in ons het lied.

3 Dit huis, dat alle sporen draagt
Van wie maar mensen zijn,
De pijler die het alles schraagt,
Wilt Gij die voor ons zijn?

4. Zal dit een huis, een plaats zijn waar
de hemel open gaat,
waar Gij ons met uw eng'len troost,
waar Gij U vinden laat?

Bemoediging en groet

Lied: 280, 5 en 6

5. Onthul ons dan uw aangezicht,
uw naam, die mét ons gaat
en heilig ons hier met uw licht,
uw voorbedachte raad.

6. Vervul ons met een nieuw verstaan
van 't woord, waarin Gij spreekt
en reik ons zelf als leeftocht aan
het brood, dat Gij ons breekt.

De gemeente neemt plaats

Gebed om ontferming

Loflied: psalm 103: 1, 5 en 9

1. Zegen mijn ziel, de grote naam des Heren,
laat al wat binnen in mij is Hem eren,
vergeet niet hoe zijn liefd' u heeft geleid,
gedenk zijn goedheid, die u wil vergeven,
die u geneest, die uit het graf uw leven
verlost en kroont met goedertierenheid.

5. Zoals een vader liefdevol zijn armen
slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen
God onze Vader, want wij zijn van Hem.
Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen,
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,
slechts leven op de adem van zijn stem.

9. Laat heel het machtig koninkrijk des Heren
zijn grote naam, zijn grote daden eren.
Komt allen tot de lof des Heren saam.
Lof zij den Heer in hemel en op aarde,
die aan zijn volk zijn liefde openbaarde,
en zegen gij, mijn ziel, zijn grote naam.

Gebed bij de opening van het woord

Lezing: Genesis 25: 19-28 NBV21

¹⁹Dit is de geschiedenis van Abrahams zoon Isaak en zijn nakomelingen. Isaak, de zoon die Abraham verwekt had, ²⁰was veertig jaar toen hij trouwde met Rebekka, die een dochter was van de Arameeër Betuel uit Paddan-Aram en een zus van de Arameeër Laban. ²¹Omdat Rebekka onvruchtbaar bleek, bad Isaak vurig voor haar tot de HEER, en de HEER verhoorde zijn gebed: Rebekka, zijn vrouw, werd zwanger. ²²De kinderen in haar lichaam botsten hard tegen elkaar. Als het zo gaat, dacht ze, wat staat mij dan te wachten? En ze ging bij de HEER te rade. ²³De HEER zei tegen haar:

‘Twee volken zijn er in je schoot,

volken die uiteengaan nog voor je hebt gebaard.

Het ene zal machtiger zijn dan het andere,

de oudste zal de jongste dienen.’

²⁴Toen de dag van de bevalling was gekomen, bracht zij inderdaad een tweeling ter wereld.

²⁵Het kind dat het eerst tevoorschijn kwam was rossig en helemaal behaard, alsof het een haren mantel aanhad; ze noemden het Esau. ²⁶Toen daarna zijn broer tevoorschijn kwam, hield die Esau bij de hiel beet; hij werd Jakob genoemd. Isaak was zestig jaar toen zij geboren werden.

²⁷Toen de jongens opgegroeid waren, werd Esau een uitstekend jager, iemand die altijd buiten was, terwijl Jakob een rustig man was, die het liefst bij de tenten bleef. ²⁸Isaak was zeer op Esau gesteld want hij at graag wildbraad, maar Rebekka hield meer van Jakob.

Toelichting

Vervolg lezing: Genesis 28: 10-19 NBV21

¹⁰Jakob verliet dus Berseba en ging op weg naar Charan. ¹¹Op zijn tocht kwam hij bij een plaats waar hij bleef overnachten omdat de zon al was ondergegaan. Hij pakte een van de stenen die daar lagen, legde die onder zijn hoofd en ging op die plaats liggen slapen. ¹²Toen kreeg hij een droom. Hij zag een ladder die op de aarde stond en helemaal tot de hemel reikte, en daarlangs zag hij Gods engelen omhooggaan en afdalen. ¹³Ook zag hij de HEER bij zich staan, die zei: 'Ik ben de HEER, de God van je voorvader Abraham en de God van Isaak. Het land waarop je nu ligt te slapen zal Ik aan jou en je nakomelingen geven. ¹⁴Je zult zo veel nakomelingen krijgen als er stof op de aarde is; je gebied zal zich uitbreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden. In jou en je nakomelingen zullen alle volken op aarde gezegend worden. ¹⁵Ikzelf sta je terzijde, Ik zal je overal beschermen, waar je ook heen gaat, en Ik zal je naar dit land terugbrengen; Ik zal je niet alleen laten tot Ik gedaan heb wat Ik je heb beloofd.'

¹⁶Toen werd Jakob wakker. 'Dit is zeker,' zei hij, 'op deze plaats is de HEER aanwezig. Dat beseftte ik niet.' ¹⁷Eerbied vervulde hem. 'Wat een ontzagwekkende plaats is dit,' zei hij, 'dit is niets anders dan het huis van God, dit moet de poort van de hemel zijn!' ¹⁸De volgende morgen vroeg zette Jakob de steen die hij als hoofdsteen had gebruikt rechtop, en wijdde hem door er olie over uit te gieten. ¹⁹Hij gaf die plaats de naam Betel, maar voordien heette die stad Luz.

We zingen: "Ik zoek u met gesloten ogen", een bewerking van Ivo de Jong op de melodie van lied 981 (zolang er mensen zijn op aarde)

1. Ik zoek u met gesloten ogen.
En altijd anders dan ik dacht
Hebt u zich over mij gebogen
Zoals een moeder in de nacht

2. Mijn wil, mijn weg, mijn woorden wegen
Ik durf nog niet, de nacht is dicht
Zo ben ik met mijn ziel verlegen,
De eeuwigheid valt mij niet licht

3. Soms roep ik u met grote vragen
Moet ik door diepe stilten gaan
Ga dan met mij, en wil mij dragen
En spreek mij in mijn wezen aan

Tweede lezing: Jacobus 1: 16-17 (NBV21)

¹⁶Geliefde broeders en zusters, vergis u niet: ¹⁷elke goede gave, elk volmaakt geschenk komt van boven, van de Vader van de hemellichten; bij Hem is nooit enige verandering of verduistering waar te nemen. ¹⁸Hij wilde ons door de verkondiging van de waarheid tot leven roepen, zodat wij als het ware de eerste opbrengst van zijn schepping zijn.

We zingen: Ik zoek u met gesloten ogen: (mel. LB 981)

4. Mij wacht de nacht. Ik wil vertrouwen,
want vrede is een ver gezicht
Wil, als ik val, mij levend houden
En als ik ga, wees dan mijn licht

6. Ik zoek u met gesloten ogen
En altijd anders dan ik dacht
Hebt u zich over mij gebogen
Zoals een moeder in de nacht

Overweging

Orgelspel, waarna we zingen: melodie 562: Ik wil mij gaan vertroosten. Tekst Hein Stufkens

Wij die onszelf verhardden,
verzwegen wie wij zijn:
verduisterden, verwarden,
verdwaald in schone schijn,
wij die ons geld, ons leven
verkozen boven al –
wie zal er om ons geven,
of kennen ons getal?

Diep in ons hart verraden
woont licht van eeuwigheid,
en al wat wij aanbaden
blijkt schaduw, verleden tijd.
wat zou ik dan verlangen
dan, koste wat het kost,
niet meer te zijn gevangen:
kind van dat licht, verlost.

Eventuele afkondigingen

Gebeden

Slotlied (staande): Zingenderwijs 58, melodie 969 In Christus is noch west noch oost

Gezegend is de mens die leeft
op adem van de Geest,
die in haar woord en daad verweeft
wat men in dromen leest.

Gezegend is het woord dat gaat
als bode van het licht
en lichter leven zaait, als zaad
wat zich op goedheid richt.

Gezegend is de daad die heelt
wat wond is of wat breekt,
die in barmhartigheid verbeeldt
wat vanuit harten spreekt.

Gezegend is het levensspoor
dat naar de toekomst wijst.
Gods Geest gaat daarin mensen voor
wáár liefde zich bewijst.

Uitzending en zegen, welke wordt beantwoord met een gezongen ‘amen’

Collectes bij de uitgang